REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

C-IV-14-2303

Ankuesja

R (V) Z
Përfaqësuar nga P Graçanicë.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rruga "Agim Ramadani", nr. 23, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtarjaHajrie Shala, me 30 mars 2021, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

I. **REFUZOHET ankesa si e pabazuar dhe VËRTETOHET vendimi i Autoritetit të Likuidimit PEJ036-0226, i datës 13 mars 2014, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.**

II. **Nuk caktohen taksa gjyqësore për ankueses.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 03 prill 2014, ankuesja dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit nr. PEJ036-0226, të datës 13 mars 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), më të cilin ka kërkuar që të kompensohet për pagat e papaguara,në shumëprej 14,400.00, nga NSH"D". Ankuesja pohoi se vendimi i kundërshtuar përmban shkelje të rregullave procedurale, vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale. Po ashtu ankuesja pohoi se gjatëprocedurës së likuidimit ka paraqitur dokumentacionin e besueshëm që ka pasur për të vërtetuar përvojën e punës në NSH. Më tej ankuesja pohoi se AL përkundër faktit se ajo ka kaluar tërëkarrierën në NSH "D" dhe se ka dorëzuar dokumentacionin e kërkuar, mori

vendim për të refuzuar kërkesën e saj. Ankuesja pohoi se në periudhën pas qershorit 1999, për shkak të ngjarjeve të njohura, si shumica e punëtorëve serbë, është detyruar të lë punën dhe vendbanimin e saj dhe nuk ishte në gjendje të vazhdojë punën në NSH. Nëmbështetje të ankesës ka dorëzuar kopjen e vendimit të kundërshtuar, kopjen e librezës së punës dhe vërtetimin e datës 31 tetor 2005.

Me 28 shtator 2020, e paditura AKP-ja ka parashtruar mbrojtje, në të cilën pohoi se AL-ja ka bërë një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat e zbatueshme ligjore janë aplikuar saktësisht. Po ashtu, e paditura pohoi se duke qenë se ankuesja nuk e ka përcaktuar periudhën për të cilën kërkon pagat, duhet të marrim parasysh se ndërmarrja është privatizuar me 27 qershor 2006 dhe marrëdhënia e punës ankueses i është ndërprerë në këtë datë. Po ashtu, e paditura pohoi se pretendimet e ankueses janë të parashkruara, pasi nuk ka asnjë provë përpara AL që ankuesja e ka dorëzuar këtë kërkesë para ndonjë gjykatë apo organi tjetër kompetent mëpërpara.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa refuzohet si e pabazuar.

Në pajtim me nenet 2.4 dhe 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet relevante të lëndës janë të pakontestueshme dhe lëshon këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Gjykata ka shqyrtuar në tërësi të gjithë materialin e paraqitur në gjykatë nga të dyja palët dhe konstaton se njëra ndër çështjet thelbësore kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit, që si e tillë është çështje e rregulluar me dispozita ligjore, dhe meqenëse gjykata konstaton se është parashkruar e drejta për të kërkuar në rrugë gjyqësore përmbushjen e detyrimit, pretendimet e tjera të palëve nuk do të shqyrtohen.

Neni 37.4.4.1 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parasheh:

> *kërkesat që konsiderohen të jenë të pasafatshme sipas afatit të kufizuar të përcaktuar me ligje të aplikueshme, si dhe kërkesat që nuk janë parashtruar në mënyrë të rregullt apo në kohë para gjykatës kompetente, refuzohen dhe nuk gëzojnë të drejtë për të marrë pjesë në disbursimet nga likuidimi;*

Gjykata gjen se neni 608 i ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989, konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet (GZ 77/88, (i cili

kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhënien e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës i datës 28 shtator 1989, nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës, megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita të tjera ligjore.

Gjykata vlerëson se, për kohen kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile lidhur me kërkesat periodike. Këto rregulla gjinden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjinden edhe ne Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së). Po ashtu, Ligji i Punës nr. 03/L-212 i cili është në fuqi, nuk parasheh dispozitë të veçantë për parashkrimin në lidhje me pagesat e të ardhurave, por parasheh një afat të përgjithshëm prej 3 viteve të parashkrimit, në lidhje me kërkesat që lindin nga marrëdhënia e punës. Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit për kërkesat monetare, është ruajtur në të gjitha ligjet që kanë qenë të aplikuara në atë kohë, por edhe në ligjet që tani janë në fuqi.

Prandaj, shihet se parashkrimi për pagat e papaguara të kërkuara në këtë lëndë (pagat deri në kohën kur ka ndodhur privatizimi i NSH me 27 qershor 2006) ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD-ja ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërkimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër. Në rastin konkret, e drejta për të kërkuar kompensimin e pretenduar të pagave të pa paguara është ligjërisht e vjetërsuar pas 3 viteve, pasi që NSH-ja nuk ka përmbushur detyrimin e saj ndaj parashtrueses së kërkesës brenda këtij afati dhe pasi që ankuesja nuk ka ofruar ndonjë dëshmi se ka paraqitur kërkesë në ndonjë procedurë gjyqësore, apo para ndonjë autoriteti kompetent brenda afatit 3 vjeçar, për të kërkuar borxhin e pretenduar në lidhje me pagat e pa paguara dhe kështu për ta ndaluar rrjedhjen e afatit të parashkrimit. Sipas shkresave të lëndës dhe pohimeve të tëpaditurës, e njëjta kërkesën pranë AL-së e ka parashtruar lidhur me pagat e pa paguara për periudhën deri kur ka ndodhur privatizimit i NSH me 27 qershor 2006, në shumëprej 14,400.00. Po ashtu nga shkresat e lëndës rrjedh se ankuesja kërkesën për pagat e pa paguara e ka parashtruar pranë Autoritetit të Likuidimit më 26 dhjetor 2013, që në bazë të dispozitave ligjore të lartcekura, një kërkesë e tillë në atë kohë vetëm se ishte parashkruar.

Ankuesja ka pasur të drejtë të kërkoj përmbushjen e detyrimit të pretenduar pas çdo muaji të kaluar për të cilët nuk i është paguar paga, kështu që afati i parashkrimit ka rrjedhur për çdo muaj të pagave të pa paguara veç e veç. Kërkesa e ankueses për pagat e pa paguara për kohën deri në privatizim të ndërmarrjes me 27 qershor 2006, është parashkruar brenda afatit 3 vjeçar, që i bie se afati i parashkrimit për pagën e fundit ka arritur nëmuajin korrik të vitit2009, ankuesja kërkesën e ka parashtruar në muajin dhjetor të vitit 2013, që do të thotë jashtë çdo afati të paraparë ligjor. Ankuesja, me parashtrimin e ankesës kundër vendimit të AL-së, nuk ka pohuar ndonjë fakt apo argument ligjor që do të bënin ndryshimin e rrethanave faktike, sa i përket parashkrimit të së drejtës për të kërkuar në rrugë gjyqësore pagat e pa paguara dhe kështu për të ndikuar në ndryshimin e vendimit të ankimuar.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta.

Në pajtim me nenet 8.1.2 të Udhëzimit Administrativ nr. 01/2017 për unifikimin e taksave gjyqësore (UA 1/2017), aprovohet kërkesa e ankueses R Z për lirim nga pagesa e taksës gjyqësore dhe e njëjta lirohet nga pagesa e taksave gjyqësore për ankesën e parashtruar, pasi që ankuesja është shfrytëzuesee pensionit të pleqërisë.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtare
Hajrie Shala